

Milestone Project: l'art urbà transforma la fisonomia de Girona

www.nuvol.com/noticies/milestone-project-lart-urba-transforma-la-fisonomia-de-girona/

Gerard E. Mur. Girona.

/ 7.07.2015

Una turista nord-americana, havent creuat el **pont de les Peixateres Velles**, a Girona, queda estupefacta. No es pot creure que la via per on passeja porti el nom de **rambla Aaron Swartz**. El seu fill petit va compartir aula amb aquest hackivista. El destí ha volgut que just en el moment que ella travessa el carrer un grup de periodistes i treballadors del Milestone Project estiguin escoltant, sota la placa del passeig, les explicacions del **Quelic Berga**, l'artista i responsable de la nomenclatura. La Karen Horwitz s'acosta ràpidament al rotille i interromp les paraules del creador per preguntar per quina raó la rambla s'anomena així. L'estupefacció de la turista creix encara més quan s'assabenta que tot forma part d'una intervenció artística en què Berga ha volgut retre homenatge a aquest lluitador jove i incansable. Swartz va bregar des de la preadolescència per preservar les llibertats d'Internet fins que el 2013 es va suïcidar amb 26 anys. La Karen comença a digerir-ho. Tothom al·lucina amb la recargolada coincidència.

La Font de la Pólvora, amb una de les composicions d'ESCIF | Foto: Gerard E. Mur

L'enorme casualitat podria fer pensar que es tracta d'una performance però l'escena és tan real com el fet que l'Ajuntament de Girona acceptés que els brigadistes municipals col·loquessin noves plaques en tres vies diferents de la ciutat. Això sí, mantenint sempre el nomenclàtor vigent. Durant els últims dies de la quarta edició del **Milestone Project**, la rambla de la Llibertat va passar a ser la rambla Aaron Swartz, la plaça de la Constitució es va convertir en la plaça Edward Snowden i la plaça de la

Independència s'anomenà plaça Julian Assange. Tots tres espais i subjectes van ser triats a consciència per Berga, que va encarregar l'elaboració de les plaques a la mateixa empresa que fabrica les autèntiques. L'obra urbana de l'artista ha estat una de les intervencions més suggerents del Milestone que, en l'edició del 2015, ha fet de l'art públic la columna vertebral del projecte. Una essència que els directors del festival, Xavi Masó i Nacho Moltó, han trigat un parell d'anys a trobar.

Tot va començar el 2012 com un experiment per oferir a Girona un festival que combinés art i pensament —concerts, exposicions, obra urbana i xerrades. Inicialment, amb el Milestone va néixer un projecte ambiciós, que aspirava a competir amb altres ofertes culturals, especialment aquelles dedicades a la música internacional, però la cita no va funcionar del tot i els directors van haver de reconsiderar quin havia de ser el quid del Milestone Project. A un començament difícil s'hi va sumar, a la tercera edició, una acusada reducció del finançament —van passar de gestionar 200.000 euros a tenir un pressupost de 60.000—, que encara va fer més evident que el projecte necessitava una reorientació. Enguany, tot indica que el festival ha trobat, finalment, una clara i solida direcció.

Per poder programar el Milestone, Girona continua sent la ciutat ideal per tres qüestions bàsiques: la mida de l'urbs, que facilita la cobertura del festival; la sintonia i beneplàcit del consistori amb el projecte i el profund coneixement que té de la ciutat un dels seus directors, el Xavi Masó. Aquestes tres claus són essencials per a un bon funcionament de l'engranatge del Milestone, que durant quinze dies acull una corrua d'artistes que aporten color, moviment i reflexió a Girona. En total, hi han participat catorze creadors locals i internacionals —de França, Itàlia i Argentina— que s'han dedicat a canviar la fisonomia de vells edificis, zones poc transitades o barris degradats. La zona de sota vies i els barris de Sant Narcís i Vila-Roja han estat els nous espais d'actuació d'aquest any.

Una de les feines més valuoses de l'última edició han estat les actuacions a la Font de la Pólvora. El barri és un dels més desemparats de Girona i es manté des de fa més de quaranta anys com un nucli de població gitana immigrada. Els artistes Pastel i ESCIF hi han intervingut amb obres que prèviament havien consensuat amb els ciutadans. En les parets dels blocs de pisos hi han pintat els símbols que els representen. Llimones a la plaça del Llimoner, la roda de carro de la bandera gitana o un gall portuguès que reclamava el gueto lusità d'aquest suburbi. Els dos artistes destaquen la reacció dels joves del barri, que consideren "immillorable i molt positiva per al resultat final".

Les obres, en la majoria dels casos, són pintures de grans dimensions amb un potent missatge social estretament lligat a la ciutat de Girona i la societat que els artistes han contemplat durant la primera part del festival. Ells mateixos han pogut triar els espais on deixar la seva marca personal que la majoria d'ocasions és respectada per l'Ajuntament. Tot Girona està quedant impresa dels murals del Milestone que de mica en mica estan esdevenint un nou reclam d'interès artístic. En aquesta última edició s'ha pogut veure que el projecte ja està solidificat. Entre el Milestone, la ciutat i l'Ajuntament hi ha una sintonia perfecta que és visible quan es demostra que són molt pocs els gironins que no coneixen encara la popular Cocollona.

Etiquetes:

[Milestone Project](#)

Una de les composicions de Quelic Berga | Foto: Milestone Project